

ת"ד 2132/08/14 - מדינת ישראל נגד מקסים מובשנזון

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

06 ינואר 2016

ת"ד 2132-08-14 מדינת ישראל נ' מובשנזון

בפני כב' השופט עופר נהרי
בעניין: מאשימה

מדינת ישראל

נגד

מקסים מובשנזון

נאשם

הכרעת - דין

מחמת הספק מזוכה הנאשם.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של אי שמירת רווח, התנהגות הגורמת נזק, נהיגה בחוסר זהירות ואי מסירת פרטים בעקבות מעורבות בתאונת דרכים עם נפגעים.

בפרק העובדות אשר בכתב האישום נטען כי הנאשם נהג במכונית מתוצרת מאזדה, מספר רישוי כמפורט בכתב האישום, וזאת בסמוך לשעה 1:30 בלילה בצומת הרחובות העליה ודרך שלמה בתל אביב וכי התנגש בדופן שמאל אחורי של רכב אחר (תוצרת סובארו) שנעצר בכניסה לצומת הנ"ל עקב אור אדום ברמזור, וכי בכך נהג הנאשם בחוסר זהירות, באי שימת לב ומבלי לשמור מרחק.

נטען עוד כי כתוצאה מהתאונה נחבלו נהג הסובארו המעורב ובנו וכן ניזוקו כלי הרכב המעורבים.

עוד נטען בכתב האישום כי הנאשם עזב את מקום התאונה מבלי למסור פרטים.

הנאשם כפר במעורבותו באירוע.

הנאשם הכיר בכך שרכב המאזדה שמספר הרישוי שלו נזכר בכתב האישום הוא רכב אשר מצוי בחזקתו הבלעדית, ולדבריו שייך לסבו.

עם זאת, כאמור, כפר הנאשם בכל אשר יוחס לו בכתב האישום ובכלל זה ראשית דבר באשר להימצאות שלו במקום האירוע, ובכך שרכב זה היה מעורב באירוע הנטען.

לאור דבר הכפירה נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העידו העדים הבאים:

האזרח מר אברהם עידה (ע.ת.1) שהינו נהג רכב הסובארו המעורב.

האזרחית הגב' מירב עידה (ע.ת.2) שהינה רעייתו של ע.ת.1 ואשר ישבה לדבריה כנוסעת לצד בעלה ברכב הסובארו.

האזרח מר מתן עמרם עידה (ע.ת.3) שהינו בנם של ע.ת.1 וע.ת.2 ואשר ישב עמם אף הוא, כנוסע, בעת האירוע ברכב הסובארו.

עוד העידה מטעם התביעה השוטרת הגברת ברעם סטלה (ע.ת.4) אשר במסגרת עדותה הוגש מזכר שערך (סומן ת/3).

תעודות רפואיות ע"ש ע.ת.1 וע.ת.3 הוגשו בהסכמה וסומנו ת/1, ת/2.

מטעם ההגנה העיד הנאשם (ע.ה.1).

הצדדים סיכמו בעל פה.

מסקנתי בעקבות מתן הדעת לראיות ולעדויות שבאו בפני הינה שאף שאכן קובע אני שהתרחשה פגיעה ברכב הסובארו במקום ובזמן כמתואר ע"י עדי התביעה, אין בידי לקבוע, ברמה המתבקשת בפלילים, כי רכב המאזדה שבחזקת הנאשם הוא הרכב שפגע ואשר נהגו נמלט מן המקום.

מחמת הספק בלבד, כפי שעוד יודגם ויודגש להלן, יהנה אם כך הנאשם ויזוכה.

ולהלן נימוקיה הסדורים של הכרעת הדין:

מעדותה של ע.ת.2 עולה כי לענין תיעוד מספר הרכב הפוגע התרחשו למעשה מספר שלבים ומעשים.

עדה זו (ע.ת.2) הבהירה בהגינותה כי תחילה ראתה את מספר הרכב, ואז, בהמשך לכך, היא זכרה את המספר, ואז, בהמשך לכך, היא ציינה מזכרונה את המספר בפני בנה (ע.ת.3) ואז הוא, בנה, רשם מפיה את המספר שזכרה וזאת ע"י הקשת המספר, הנאמר לו על ידה, אל מכשיר הטלפון שלו.

בשים לב להשתלשלות עניינים זו, אין בידי, בכל הכבוד, לשלול פני אפשרות, ולו מסויימת, כי אירע אולי המקרה האנושי (ודי הרי בענין זה אפילו בהחמצה או בטעות בסיפורה אחת מתוך שבע ספרות מספרו של הרכב) כי, אולי, (ובפרט במהלך אירוע המתרחש בשעת לילה ולא באור יום וכאשר הרכב הפוגע מתרחק, ואשר מן הסתם הוא גם אירוע מרגש

במידה כזו או אחרת ליושבי הרכב שזה עתה ספגו מכה בתאונה) כי יתכן, אולי, בנסיבות המיוחדות של אירוע זה, שנפלה , אולי, טעות אנוש באחד , או יותר, מארבעת השלבים כדלקמן: (1) בצפייה במספר המכונית הפוגעת והמתרחקת בליל האירוע , ו/או (2) בזכירת ושינון המספר , ו/או (3) ב"הקראת" המספר אח"כ עפ"י זכירה, ו/או (4) בהקלדת המספר המוקרא בסופו של תהליך (למכשיר הטלפון של הבן).

ויודגש : אינני קובע שנפלה טעות כאמור. כל שאני קובע הוא שבשרשרת נסיבות מורכבת ומתמשכת זו שתוארה לעיל לענין זיהוי ותיעוד מספר הרכב הפוגע באירוע זה, אין לשלול כי אולי נפלה טעות אנוש באחד מן השלבים האמורים.

מידת מה של ספק התעוררה מן העדויות באשר לעיתוי ואופן התצפית על הרכב הפוגע בליל האירוע, שהרי הפגיעה היתה בחלק השמאלי מאחור של הרכב הנפגע בו ישבו בני משפחת עידה, ומיד לאחר החבטה התרחק עפ"י העדויות הרכב הפוגע מן המקום ולא התעכב.

יש גם לזכור כי ע.ת. 3 - אשר נדרש כזכור לרשום את המספר במכשיר הטלפון (מספר שהוקרא לו כאמור מתוך זכרונה של אמו ע.ת. 2) - גם הוא נפגע הרי בתאונה.

לאור אלה ניכר בעיני כאמור שאין בידי לקבוע ברמה שמעבר לספק סביר על כי בהכרח רכב סבו של הנאשם הוא שהיה מעורב באירוע, ולא, אולי, רכב אחר מתוצר ומספר דומה אך לא זהה.

לציין אגב כי עדי התביעה לא יכלו בנסיבות ליתן תאור של הנהג פרט לאחת העדויות על כי ככל הנראה היה זה בחור צעיר שנהג ברכב המאזדה.

ער אני לכך שהנאשם טען להגנתו כי הרכב המדובר היה מצוי במתחם סגור בליל האירוע וכי המקום (המתחם הנ"ל) גם מצולם לגירסתו, ואולם למרות שידע הנאשם דבר החקירה והחשד כלפיו, לא מצא הוא לנכון לשמור ולהגיש כראיה צילום כאמור במסגרת דבר הגנתו.

עד ער אני גם לכך שהנאשם טען להגנתו כי הוא עצמו היה בחברת חברה שלו ואנשים נוספים במקום אחר בעת האירוע הנטען, ואולם למרות הזדמנות, ואף הזדמנות חוזרת, שניתנה לו להביא את מי מאלה לעדות כעדי הגנה כדי לתמוך בגירסתו, בחר הוא בסופו של יום שלא לעשות כן.

עם זאת כאמור, בהינתן הספקות העולים מראיות התביעה לענין זיהוי הרכב הפוגע, יהנה כאמור הנאשם מן הספק כמתבקש בפלילים.

הנאשם מזוכה אם כך כאמור ואך מחמת הספק.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום 6.1.16, שעה 14:15, במעמד התביעה (הנאשם לא התייצב).